

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Deus sedens in Cherubin: Apud Ezech. ex figura Villalpandi, stylo oratorio
reddita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

verè si modo te dignum mortali dicendum est ore) cui spirans orans, intelligensque natura, & habere, & agere nunquam desinat gratias, cui tota conueniat vita, genu nixo procumbere, & continuatis precibus supplicare. Prima enim tu caussa es, locus rerum, ac spatium, fundamentum cunctorum, quæcunque sunt, in finitus, ingenitus, immortalis, perpetuus, solus, quem nulla delineat forma corporalis, nulla determinat circumscriptio qualitatis, siue fitu, motu, & habitu, de quo nihil dici potest, & exprimi mortalium significatione verborum: qui, vt intelligatis, tacendum est, atque ne per ymbra te possit errans inuestigare suspicio, nihil est omnino mutiendum. Da veniam, rex summe, tuos persequentibus famulos: & (quod tua benignitatis est proprium) fugientibus ignosce tui nominis, & religionis cultum, non est mirum, si ignoraris, maioris admirationis est, si sciaris.

Ex Seneca, nat. qu. proem.

Dei definitio ex Seneca.

Quid est Deus? mens vniuersi. quid est Deus: quod vides totum, & quod non vides totum: sic demum magnitudo illius illi redditur, qua nihil maius excogitari potest, si solus est, omnia, opus suum, & intra, & extra tenet. Quid ergo interest inter naturam Dei, & nostram? nostri pars melior animus est, in illo pars nulla, præter animum: totus ratio est: & Plinius. Totus est sensus, totus visus, totus auditus, totus anima, totus animi, totus sui.

Ex eodem, 3. natur. quest. c. 45.

De eius nomine conueniens.

Næ hoc quidam crediderunt, Iouem esse, qualem in Capitolio, & in cæteris ædibus, videmus mittere manu fulmina, sed eundem, quem nos Iouem intelligunt, custodem, rectorem vniuersi, animum ac spiritum mundani huius operis dominum, & artificem, cui nomen omne conuenit. Vis illum fatum vocare? non errabis. Hic est, ex quo suspensa sunt omnia, ex quo omnes causæ causarum? vis illum providentiam, dicere? rectè dices, est enim, cuius consilio huic mundo prouideretur, vt inconcussus eat, & actus suos explicet. Vis illum naturam vocare? non peccabis, est enim, ex quo nata sunt omnia, cuius spiritu viuimus: vis illum vocare mundum? non falleris, ipse enim est totum, quod vides, totus suis partibus induratus, & se sustinens, vi sua.

Philo. lib. de Cherub.

Θεός ἐστιν ἀκονώτης ἡ χερῶν, ἀνένδολος, ἀνιδούτος, ἀκινῆτος, ἐυδαίμωνος ἀκράτος μετῶς, τῆς λειοτάτης ἢ τοῦ βότρου, μάλλον ὅ ἀντις ἀκράτος, ἡ τῆς ἑσπέρου ἐυδαίμωνος.

Eadem latine.

Deus est expertus malorum omnium, semper vegetus, doloris nequius, in defectibus, sine neque felicitatis plenus, ipsius natura perfectissima, imò ipse est fastigium, extremaque linea felicitatis.

DEVS SEDENS IN CHERUBIN.

Apud Ezech. ex figura Villalpandi, stylo oratorio reddita.

Prophetæ apud Babylonios captiuo aperitur cælum, & Dei magnificentissima arcana ostenduntur: ecce tibi primum ab Aquilone ventus ingruit, hinc cælo intendunt se nubes volucibus flammis accensæ, quas aureus circumfusi circum fulgor magna vestit dignitate. Continuo succedit ingens ille curus immanibus rotis incitatus, quas & interius arcana vis animarum spiritibus, & exterius micantium oculorum interstincta multitudo iucundissime perspergit, curui impendet cæli species, & in cælo thronus ex sapphiris pulcherrime concinnatus, in quo sedet princeps ille mundi Deus, amplâ, quæ est præditus maiestate: iam verò curus, instar quadrigarum, rapiat quatuor iuuenes, igneo, & fulgurante vultu, humana cæteroqui, eaque præclarissima facie conspicui, nisi quod, & pectora leonum iubis cernuntur obsita, & ad vtrumque latus perniciosas, veluti aquilarum alæ, iam volatui prolucentes, & pedes ad vituli plantam deformatis, speciosum corpus mystica deformitate terminant.

De laude persone in genere.

Prudentia in laudationibus adhibenda.

CAPVT V.

CVm omnis laudatio ad honestatem, & de superioribus spectare debeat, - danda est imprimis nec in laudatione opera.

Essentia